

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 94/62/EK****(1994. gada 20. decembris)****par iepakojumu un izlietoto iepakojumu***1. pants***Mērķi**

1. Šīs direktīvas galvenais mērķis ir saskaņot šobrīd atšķirīgos iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas pasākumus dažādās valstīs, lai, no vienas puses, novērstu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augsta līmeņa vides aizsardzību, un, no otras puses, garantētu iekšējā tirgus sekmīgu darbību un izvairītos no tirdzniecību kavējošiem apstākļiem, kā arī no brīvas konkurences izkropļošanas vai ierobežošanas Kopienā.

▼M7

2. Lai to panāktu, šajā direktīvā paredzēti pasākumi, kuru prioritārais mērķis ir novērst izlietotā iepakojuma rašanos un kuru papildu pamatprincipi ir iepakojuma atkārtota izmantošana, pārstrāde un citi izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidi un līdz ar to šādu atkritumu galīgās apglabāšanas samazinājums nolūkā sekmēt pāreju uz aprites ekonomiku.

▼B*2. pants***Darbības joma**

1. Šī Direktīva attiecas uz jebkādu Kopienas tirgū laisto iepakojumu, kā arī uz visu izlietoto iepakojumu neatkarīgi no tā, vai to lieto vai izmet ražošanas, tirdzniecības, biroja, veikala, mājsaimniecības vai jebkādā citā līmenī, kā arī neatkarīgi no izmantotā materiāla.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot pašreizējās iepakojuma kvalitātes prasības, piemēram, attiecībā uz drošumu, veselības aizsardzību un iepakoto produktu higiēnas prasībām vai transportu, kā arī neskarot Padomes Direktīvu 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾.

*3. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā:

1. “Iepakojums” ir visi ražojumi, kas izgatavoti no jebkura veida materiāliem un ko izmanto, lai iepakotu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu preces, sākot ar izejvielām un beidzot ar pārstrādātām precēm, sākot ar ražotāju un beidzot ar lietotāju vai patērētāju. Arī “vienreiz lietojamie” materiāli, ko izmanto tādiem pašiem mērķiem, uzskatāmi par iepakojumu.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp.

▼B

“Iepakojums” ir tikai

- a) tirdzniecības jeb primārais iepakojums, t.i., iepakojums, kas paredzēts lai veidotu tirdzniecības vienības gala lietotājam vai patērētājam tirdzniecības vietā;
- b) grupas jeb sekundārais iepakojums, t.i., iepakojums, kas paredzēts noteikta daudzuma tirdzniecības vienību grupēšanai tirdzniecības vietā, ja tās šādā veidā pārdod gala lietotājam vai patērētājam vai, ja iepakojums ir domāts tikai lai papildinātu skatlogus tirdzniecības vietā; tā noņemšana neietekmē produkta raksturlielumus;
- c) transporta jeb terciārais iepakojums, t.i., iepakojums, ko izmanto, lai atvieglotu vairāku tirdzniecības vienību vai grupas iepakojumu pārkraušanu un transportēšanu un izvairītos no bojājumiem, fiziski pārkraujot un transportējot. Transporta iepakojums neietver konteinerus, ko izmanto auto, dzelzceļa, jūras un avio pārvadājumiem.

▼M2

Iepakojuma definīcija pamatojas uz kritērijiem, kas norādīti turpmāk. Direktīvas I pielikumā uzskaitītie priekšmeti ļauj gūt priekšstatu par šo kritēriju piemērošanu.

- i) Priekšmetus uzskata par iepakojumu, ja tie atbilst iepriekš minētajai definīcijai, neskarot citas funkcijas, ko šis iepakojums vēl varētu pildīt, izņemot gadījumus, kad šis priekšmets ir produkta neatņemama daļa un tas vajadzīgs, lai ietvertu, atbalstītu vai uzglabātu minēto produktu visu tā kalpošanas laiku, un visas tā sastāvdaļas paredzēts izmantot, patērēt vai atbrīvoties no tām vienlaicīgi.
- ii) Priekšmetus, kas projektēti un paredzēti piepildīšanai tirdzniecības vietā, kā arī vienreizlietojamus priekšmetus, ko piepilda tirdzniecības vietā vai kas projektēti un paredzēti piepildīšanai tirdzniecības vietā, uzskata par iepakojumu, ja tie pilda iepakojuma funkcijas.
- iii) Iepakojuma sastāvdaļas un palīgelementus, kas iekļauti iepakojumā, uzskata par tā iepakojuma daļu, kurā tie ir iekļauti. Palīgelementus, kas piekārti vai piestiprināti tieši produktam un pilda iepakojuma funkciju, uzskata par iepakojumu, izņemot gadījumus, kad tie ir minētā produkta neatņemama daļa un visas to sastāvdaļas paredzēts patērēt vai atbrīvoties no tām vienlaicīgi.

▼M7

▼ M6

- 1.a “Plastmasa” ir polimērs Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ 3. panta 5. punkta nozīmē, kam var būt pievienotas piedevas vai citas vielas un kas spēj funkcionēt kā iepirkumu maisiņu galvenā strukturālā sastāvdaļa.
- 1.b “Plastmasas iepirkumu maisiņi” ir iepirkumu maisiņi ar vai bez roktura, kuri izgatavoti no plastmasas un patērētājiem tiek nodrošināti preču vai ražojumu tirdzniecības vietās.
- 1.c “Vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums nepārsniedz 50 mikronus.
- 1.d “Ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums nepārsniedz 15 mikronus un kuri nepieciešami higiēnas nolūkos vai kurus nodrošina vaļējas pārtikas primārai iesaiņošanai, kad to izmantošana palīdz novērst pārtikas izšķērdēšanu.
- 1.e “Oksonoārdāmas plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kas izgatavoti no plastmasas materiāla, kurā ir piedevas, kas katalizē plastmasas materiāla sadalīšanos mikrofragmentos.

▼ M7

2. “Izlietotais iepakojums” ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā sniegtā atkritumu definīcija, izņemot ražošanas pārpalikumus.
- 2.a “Atkārtoti lietojams iepakojums” ir iepakojums, kas ir projektēts, izstrādāts un laists tirgū, lai aprites ciklā to pārvietotu vai nodrošinātu tā rotāciju vairākkārt, to atkārtoti piepildot vai izmantojot tam pašam nolūkam, kādam tas sākotnēji paredzēts.
- 2.b “Kompozīts iepakojums” ir iepakojums, kas izgatavots no diviem vai vairākiem dažādu materiālu slāņiem, kurus nevar atdalīt manuāli un kuri veido vienu nedalāmu vienību, kas sastāv no iekšējās kameras un ārējā korpusa un ko šādā izskatā arī aizpilda, glabā, pārvadā un iztukšo.
- 2.c Piemēro “atkritumu”, “atkritumu apsaimniekošanas”, “savākšanas”, “dalītas savākšanas”, “atkritumu rašanās novēršanas”, “atkārtotas izmantošanas”, “apstrādes”, “reģenerācijas”, “pārstrādes”, “apglabāšanas” un “ražotāja paplašinātas atbildības shēmas” definīcijas, kas sniegtas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā.

▼ B

11. “Uzņēmēji” saistībā ar iepakojumu ir iepakojuma materiālu piegādātāji, iepakojuma ražotāji, pārstrādes uzņēmumi, pildītāji un lietotāji, importētāji, tirgotāji un izplatītāji, kā arī iestādes un sabiedriskas organizācijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

▼B

12. “Brīvprātīga vienošanās” ir tāda oficiāla vienošanās starp dalībvalsts kompetentajām iestādēm un atbilstīgiem ekonomikas sektoriem, kam jābūt atvērtai visām personām, kas vēlas ievērot līguma noteikumus, lai kopīgi strādātu direktīvas mērķu sasniegšanai.

▼M2*4. pants***Novēršana****▼M7**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus pasākumiem, ko veic saskaņā ar 9. pantu, tiek īstenoti citi preventīvie pasākumi, lai novērstu izlietojā iepakojuma rašanos un mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi.

Šādi preventīvi papildpasākumi var ietvert valsts programmas, ražotāja paplašinātās atbildības shēmās iestrādātus stimulus, lai mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, vai līdzīgus pasākumus, kas pieņemti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem un patērētāju un vides organizācijām, un kuru mērķis ir apkopot un izmantot daudzās iniciatīvas, kas attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu īstenošanas dalībvalstīs.

Dalībvalstis izmanto ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādus, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.

▼M6

- 1.a Dalībvalstis veic pasākumus, lai panāktu plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu savā teritorijā.

Minētie pasākumi var būt valsts līmeņa samazināšanas mērķi, saglabājot vai ieviešot ekonomiskos instrumentus, kā arī, atkāpjoties no 18. panta, tirdzniecības ierobežojumi ar noteikumu, ka minētie ierobežojumi ir samērīgi un nediskriminējoši.

Šādi pasākumi var būt atšķirīgi atkarībā no vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu ietekmes uz vidi, kad tie tiek reģenerēti vai apglabāti, to kompostēšanas īpašībām, ilgzinātību vai paredzēto konkrēto pielietojumu.

Dalībvalstu veiktie pasākumi ietver vai nu vienu, vai abus šādus pasākumus:

- a) tādu pasākumu pieņemšana, kuri līdz 2019. gada 31. decembrim nodrošina, ka gada patēriņa apjoms nepārsniedz 90 vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus uz vienu cilvēku, bet līdz 2025. gada 31. decembrim – 40 vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus uz vienu cilvēku, vai līdzvērtīgus mērķus izsakot svara vienībās. Valsts patēriņa mērķos var neiekļaut ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus;

▼ **M6**

- b) tādu instrumentu pieņemšana, kuri līdz 2018. gada 31. decembrim nodrošina, ka vieglās plastmasas iepakojumu maisiņus preču vai ražojumu tirdzniecības vietās neizsniedz bez maksas, ja vien nav īstenoti vienlīdz efektīvi instrumenti. Minētajos pasākumos var neiekļaut ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņus.

Sniedzot Komisijai datus par iepakojumu un izlietoto iepakojumu saskaņā ar 12. pantu, sākot no 2018. gada 27. maija, dalībvalstis ziņo par vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu gada patēriņu.

Komisija līdz 2016. gada 27. maijam pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka metodoloģiju vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu gada patēriņa aprēķināšanai uz vienu cilvēku un pielāgo ziņošanas formātus, kas pieņemti saskaņā ar 12. panta 3. punktu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

1.b Neskarot 15. pantu, dalībvalstis var veikt pasākumus, piemēram, īstenojot ekonomikas instrumentus vai noteikt valsts līmeņa samazināšanas mērķus attiecībā uz visu veidu plastmasas iepakojumu maisiņiem neatkarīgi no to materiāla biezuma.

1.c Komisija un dalībvalstis vismaz pirmajā gadā pēc 2016. gada 27. novembra aktīvi veicina sabiedrības informēšanas un izpratnes veicināšanas kampaņas par to, kāda kaitīga ietekme uz vidi ir vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu pārmērīgam patēriņam.

▼ **M2**

2. Komisija palīdz sekmēt novēršanu, saskaņā ar 10. pantu veicinot atbilstīgu Eiropas standartu izveidi. Šo standartu mērķis ir saskaņā ar 9. un 10. pantu samazināt iepakojuma ietekmi uz vidi.

▼ **M7**

5. pants

Atkārtota izmantošana

1. Saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju dalībvalstis veic pasākumus, ar ko mudina palielināt tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma un iepakojuma atkārtotas izmantošanas sistēmu īpatsvaru vidi saudzējošā veidā un atbilstīgi Līgumam, neapdraudot pārtikas higiēnu vai patērētāju drošību. Šādi pasākumi *inter alia* var būt šādi:

- a) depozīta sistēmu izmantošana;
- b) kvalitatīvu vai kvantitatīvu mērķrādītāju noteikšana;
- c) ekonomisku stimulu izmantošana;
- d) katru gadu tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma minimālās procentuālās daļas noteikšana katrai iepakojuma plūsmai.

▼ **M7**

2. Dalībvalsts var nolemt attiecīgajā gadā sasniegt 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā minēto mērķrādītāju pielāgotu līmeni, ņemot vērā tā atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma vidējo īpatsvaru iepriekšējos trijos gados, kas pirmoreiz laists tirgū un atkārtoti izmantots iepakojuma atkārtotas izmantošanas sistēmas ietvaros.

Pielāgoto līmeni aprēķina šādi:

- a) no 6. panta 1. punkta f) un h) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minēto atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru visos tirgū laistajos tirdzniecības iepakojumos un
- b) no 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru, kas minēts šā punkta pirmajā daļā un sastāv no attiecīgā iepakojuma materiāla, visos tirgū laistajos tirdzniecības iepakojumos, kuri sastāv no attiecīgā materiāla.

Lai aprēķinātu mērķrādītāja attiecīgo pielāgoto līmeni, ņem vērā ne vairāk kā piecus procentpunktus no šāda īpatsvara.

3. Lai aprēķinātu 6. panta 1. punkta f) apakšpunktā, g) apakšpunkta ii) punktā, h) apakšpunktā un i) apakšpunkta ii) punktā noteiktos mērķrādītājus, dalībvalsts var ņemt vērā atkārtotai izmantošanai paredzētā salabotā koka iepakojuma apjomus.

4. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta 2. un 3. punkta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par datu aprēķināšanu, verificēšanu un ziņošanu un par mērķrādītāju aprēķināšanu saskaņā ar šā panta 3. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

5. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izskata datus par atkārtoti lietojamo iepakojumu, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 12. pantu un III pielikumu, lai apsvērtu iespēju noteikt iepakojuma atkārtotas izmantošanas kvantitatīvos mērķrādītājus, tostarp aprēķināšanas noteikumus, un jebkurus turpmākus pasākumus iepakojuma atkārtotas izmantošanas veicināšanai. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot legīslatīvā akta priekšlikumu.

▼ **M2***6. pants***Reģenerācija un pārstrāde**

1. Saskaņā ar šīs direktīvas prasībām dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai visā savā teritorijā sasniegtu šādus mērķus:

- a) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam mazākais 50 svara % un lielākais 65 svara % no izlietotā iepakojuma reģenerē vai sadedzina atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;

▼M2

- b) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim mazākais 60 svara % no izlietotā iepakojuma reģenerē vai sadedzina atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- c) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam pārstrādā mazākais 25 svara % un lielākais 45 svara % no kopējā iepakojuma materiālu daudzuma, ko satur izlietotais iepakojums, un mazākais 15 svara % no katra iepakojuma materiāla;
- d) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 55 svara % un lielākais 80 svara % no izlietotā iepakojuma;
- e) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim attiecībā uz materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums, sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķus:
 - i) 60 svara % attiecībā uz stiklu;
 - ii) 60 svara % attiecībā uz papīru un kartonu;
 - iii) 50 svara % attiecībā uz metālu;
 - iv) 22,5 svara % attiecībā uz plastmasu, skaitot tikai to materiālu, kura pārstrādes rezultātā atkal rodas plastmasa;
 - v) 15 svara % attiecībā uz koku;

▼M7

- f) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 65 svara % no visa izlietotā iepakojuma;
- g) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķrādītājus – izteiktus svara procentos – šādiem konkrētiem materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:
 - i) 50 % attiecībā uz plastmasu;
 - ii) 25 % attiecībā uz koksni;
 - iii) 70 % attiecībā uz melno metālu;
 - iv) 50 % attiecībā uz alumīniju;
 - v) 70 % attiecībā uz stiklu;
 - vi) 75 % attiecībā uz papīru un kartonu;
- h) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 70 svara % no visa izlietotā iepakojuma;
- i) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķrādītājus – izteiktus svara procentos – šādiem konkrētiem materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:
 - i) 55 % attiecībā uz plastmasu;
 - ii) 30 % attiecībā uz koksni;

▼ **M7**

iii) 80 % attiecībā uz melno metālu;

iv) 60 % attiecībā uz alumīniju;

v) 75 % attiecībā uz stiklu;

vi) 85 % attiecībā uz papīru un kartonu.

1.a Neskarot 1. punkta f) un h) apakšpunktu, dalībvalsts var ilgākais par pieciem gadiem atlikt termiņus to mērķrādītāju sasniegšanai, kas noteikti 1. punkta g) apakšpunkta i)–vi) punktā un i) apakšpunkta i)–vi) punktā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atkāpe nepārsniedz 15 procentpunktus no viena mērķrādītāja vai diviem sadalītiem mērķrādītājiem;

b) atkāpes rezultātā pārstrādes līmenis vienam mērķrādītājam nepazeminās zem 30 %;

c) atkāpes rezultātā pārstrādes līmenis vienam mērķrādītājam, kas noteikts 1. punkta g) apakšpunkta v) un vi) punktā un i) apakšpunkta v) un vi) punktā, nepazeminās zem 60 %; un

d) vismaz 24 mēnešus pirms šā panta 1. punkta g) vai i) apakšpunktā noteiktā attiecīgā termiņa dalībvalsts paziņo Komisijai par savu nodomu atlikt attiecīgo termiņu un saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu iesniedz īstenošanas plānu. Dalībvalsts minēto plānu var apvienot ar īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

1.b Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts, ievērojot 1.a punkta d) apakšpunktu, Komisija var prasīt dalībvalstij pārstrādāt minēto plānu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IV pielikuma prasībām. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārstrādātu plānu.

1.c Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim pārskata 1. punkta h) un i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, lai tos vai nu saglabātu, vai arī vajadzības gadījumā paaugstinātu. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot legīslatīvā akta priekšlikumu.

▼ **M2**

4. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis mudina iepakojuma vai citu izstrādājumu ražošanā izmantot materiālus, kas iegūti, pārstrādājot izlietoto iepakojumu:

a) uzlabojot tirgus nosacījumus šiem materiāliem;

b) pārskatot pašreizējos noteikumus, kas kavē minēto materiālu izmantošanu.

▼ M7▼ M2

6. Dalībvalstis publicē 1. punktā minētos pasākumus un mērķus, un attiecībā uz tiem īsteno informēšanas kampaņu plašai sabiedrībai un uzņēmējiem.

7. Grieķija, Īrija un Portugāle sava īpašā stāvokļa dēļ, proti, attiecīgi, daudzo mazo salu dēļ, lauku vai kalnu apvidu dēļ, kā arī pašreizējā zemā iepakojuma patēriņa līmeņa dēļ var nolemt:

- a) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam sasniegt zemākus rezultātus nekā noteikts 1. punkta a) un c) apakšpunktā, tomēr sasniedzot vismaz 25 % attiecībā uz reģenerāciju vai sadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- b) tajā pašā laikā atlikt 1. punkta a) un c) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu uz vēlāku termiņu, kas tomēr nav vēlāks par 2005. gada 31. decembri;
- c) atlikt 1. punkta b), d) un e) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšanu līdz pašu noteiktam datumam, kas tomēr nav vēlāks par 2011. gada 31. decembri.

▼ M7▼ M2

10. Dalībvalstīm, kas jau ir noteikušas programmas, kuras pārsniedz 1. punktā paredzētos maksimālos mērķus, vai gatavojas tādas noteikt un kas šim nolūkam nodrošina piemērotu pārstrādes un reģenerācijas jaudu, atļauj to darīt, lai panāktu augstu vides aizsardzības līmeni, ar nosacījumu, ka šie pasākumi netraucē iekšējā tirgus darbību un neietekmē citu dalībvalstu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem. Komisija apstiprina šos pasākumus pēc tam, kad tā, sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir pārbaudījusi, vai tie atbilst iepriekš minētajiem apsvērumiem un vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas vai slēptas dalībvalstu savstarpējās tirdzniecības ierobežošanas līdzekļi.

▼ M3

11. Dalībvalstis, kas ir pievienojušās Eiropas Savienībai saskaņā ar 2003. gada 16. aprīlī noslēgto Pievienošanās līgumu, var atlikt 1. punkta b), d) un e) apakšpunktā minēto mērķu īstenošanu līdz pašu izvēlētam datumam, bet Čehijas Republika, Igaunija, Kipra, Lietuva, Ungārija, Slovēnija un Slovākija ne ilgāk kā līdz 2012. gada 31. decembrim, Malta - līdz 2013. gada 31. decembrim, Polija - līdz 2014. gada 31. decembrim un Latvija - līdz 2015. gada 31. decembrim.

▼ **M7***6.a pants***Noteikumi par mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu**

1. Lai aprēķinātu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti:

a) dalībvalstis aprēķina attiecīgajā kalendārajā gadā radītā un pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru. Dalībvalstī radītā izlietotā iepakojuma apjomu var uzskatīt par līdzvērtīgu iepakojuma apjomam, kāds attiecīgajā dalībvalstī ir laists tirgū tajā pašā gadā;

b) pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru aprēķina kā tā iepakojuma svaru, kas kļuvis par atkritumiem pēc tam, kad ar to veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, šķirošanas un citas iepriekšējas darbības, lai atdalītu atkritummateriālus, kam nepiemēro turpmākas apstrādes darbības, un lai nodrošinātu kvalitatīvu pārstrādi, nonāk pārstrādes procesā, kurā atkritummateriālus faktiski pārstrādā produktos, materiālos vai vielās.

2. Panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru nosaka, kad atkritumi nonāk pārstrādes procesā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru var noteikt šķirošanas rezultātā ar noteikumu, ka:

a) šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi pēc tam tiek pārstrādāti;

b) to materiālu vai vielu svars, kurus atdala papildu darbībās pirms pārstrādes procesa un pēc tam nepārstrādā, netiek iekļauts atkritumu svarā, par ko paziņo kā par pārstrādātu.

3. Lai nodrošinātu šā panta 1. punkta a) apakšpunkta un šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumu izpildi, dalībvalstis izveido efektīvu izlietotā iepakojuma kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu. Lai nodrošinātu par pārstrādāto izlietoto iepakojumu savāktu datu ticamību un pareizību, šo sistēmu attiecīgi var veidot elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 4. punktu, tehniskās specifikācijas par šķirotu atkritumu kvalitātes prasībām vai dažādu veidu šķirotu atkritumu vidējie zuduma rādītāji un atkritumu apsaimniekošanas prakse. Vidējos zudumu rādītājus izmanto vienīgi gadījumos, kad citādi nevar iegūt ticamus datus, un aprēķina, pamatojoties uz aprēķināšanas noteikumiem deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 10. punktu.

▼M7

4. Lai aprēķinātu to, vai ir sasniegti 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktie mērķrādītāji, bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma apjomu, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var uzskatīt par pārstrādātu, ja minētajā apstrādē iegūst kompostu, digestātu vai citu rezultātu, kurā pārstrādātā satura daudzums ir līdzīgs saturam pie procesa uzsākšanas un kuru paredzēts izmantot kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Ja procesa rezultātu izmanto augsnē, dalībvalstis to var ieskaitīt kā pārstrādātu tikai tad, ja šī izmantošana nāk par labu lauksaimniecībai vai tiek panākts ekoloģisks uzlabojums.

5. Ja sagatavošanas darbības rezultātā izlietotā iepakojuma materiāli pirms to pārstrādes vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, šādus materiālus var ieskaitīt pārstrādāto materiālu apjomā ar noteikumu, ka tie ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Tomēr centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus neieskaita materiālus, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli vai kurus paredzēts izmantot sadedzināšanai, aizbēršanai vai apglabāšanai poligonā.

6. Aprēķinos, kurus veic, lai noteiktu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti, dalībvalstis var ņemt vērā pēc atkritumu sadedzināšanas atdalīto metālu daudzumu proporcionāli sadedzinātā izlietotā iepakojuma īpatsvaram ar noteikumu, ka pārstrādātie metāli atbilst noteiktiem kvalitātes kritērijiem, kuri paredzēti īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 9. punktu.

7. Izlietoto iepakojumu, kas nosūtīts uz citu dalībvalsti, lai minētajā citā dalībvalstī to pārstrādātu, centienos sasniegt 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus drīkst ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā minētais izlietotais iepakojums tika savākts.

8. No Savienības eksportētā izlietotā iepakojuma apjomu centienos sasniegt šīs direktīvas 6. panta 1. punktā noteiktos mērķrādītājus ieskaita to savākusī dalībvalsts tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punkta prasības un ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ eksportētājs spēj pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām un ka izlietotā iepakojuma apstrāde ārpus Savienības ir notikusi saskaņā ar nosacījumiem, kas lielā mērā ir līdzvērtīgi prasībām, kas paredzētas attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

9. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta 1.–5. punkta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par datu aprēķināšanu, verificēšanu un ziņošanu, jo īpaši attiecībā uz radītā izlietotā iepakojuma svaru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

▼M7

*6.b pants***Agrinās brīdināšanas ziņojums**

1. Komisija vēlākais trīs gadus pirms katra 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktā termiņa sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumus par virzību uz tajos izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu.
2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:
 - a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāju sasniegšanu;
 - b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķrādītājus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, pievienojot attiecīgajām dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus;
 - c) paraugprakses piemērus, kurus izmanto visā Savienībā un kuri var palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.

*7. pants***Nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas**

1. Lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tādu sistēmu izveidi, kas ietver:
 - a) lietotā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma nodošanu un/vai savākšanu no patērētāja, cita gala lietotāja vai no atkritumu plūsmas, lai tam piemērotu visatbilstīgākās atkritumu apsaimniekošanas iespējas;
 - b) savāktā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu un reģenerāciju, ieskaitot pārstrādi.

Minētajām sistēmām jābūt atvērtām dalībai visiem atbilstīgo nozaru uzņēmējiem, kā arī kompetentajām valsts iestādēm. Tās piemēro arī importētajiem ražojumiem – bez diskriminācijas, tostarp attiecībā uz sīki izstrādātiem pasākumiem un tarifiem, ko piemēro par piekļuvi sistēmām, – un tām jābūt izstrādātām tā, lai neradītu šķēršļus tirdzniecībai vai konkurences izkropļojumus saskaņā ar Līgumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2024. gada 31. decembrim saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu tiek ieviestas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, ko piemēro visam iepakojumam.

3. Panta 1. un 2. punktā minētie pasākumi ietilpst politikā, kas attiecas uz visu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, un pasākumos jo īpaši ņem vērā prasības par vides un patērētāju veselības aizsardzību, drošumu un higiēnu, kvalitātes aizsardzību, iepakoto preču un izmantoto materiālu autentiskumu un tehniskajiem raksturlielumiem, kā arī rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību aizsardzību.

▼ **M7**

4. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu izlietotā iepakojuma kvalitatīvu pārstrādi un izpildītu nepieciešamos kvalitātes standartus attiecīgajās pārstrādes nozarēs. Tādēļ Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 1. punktu piemēro izlietotajam iepakojumam, tostarp izlietotam kompozītam iepakojumam.

▼ **B***8. pants***Marķēšanas un identifikācijas sistēma**

1. Ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās Padome saskaņā ar Līgumā paredzētajiem noteikumiem lemj par iepakojuma marķēšanu.

▼ **M2**

2. Lai veicinātu savākšanu, otrreizēju izmantošanu un reģenerāciju, tostarp pārstrādi, uz iepakojuma tā identifikācijai un klasifikācijai, ko veic attiecīgie ražotāji, pamatojoties uz Komisijas Lēmumu 97/129/EK ⁽¹⁾.

▼ **B**

3. Iepakojumu atbilstīgi marķē uz paša iepakojuma vai arī uz tā etiķetes. Marķējumam ir jābūt skaidri saredzamam un viegli izlasāmam. Tam ir jābūt pietiekami noturīgam un jā saglabājas arī pēc iepakojuma atvēršanas.

▼ **M6***8.a pants***Īpaši pasākumi bionoārdāmiem un kompostējamiem plastmasas iepirkumu maisiņiem**

Komisija līdz 2017. gada 27. maijam pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka specifikācijas etiķetēm un marķējumiem, lai nodrošinātu, ka bionoārdāmie un kompostējamie plastmasas iepirkumu maisiņi tiek atpazīti visā Savienībā, un sniegtu patērētājiem pareizu informāciju par šādu maisiņu kompostēšanas īpašībām. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

Dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais 18 mēnešus pēc minētā īstenošanas akta pieņemšanas bionoārdāmie un kompostējamie plastmasas iepirkumu maisiņi tiek marķēti saskaņā ar specifikācijām, kas paredzētas minētajā īstenošanas aktā.

▼ **B***9. pants***Pamatprasības**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, tirgū laiž tikai tādu iepakojumu, kas atbilst visām šajā direktīvā, tostarp II pielikumā, paredzētajām pamatprasībām.

⁽¹⁾ OV L 50, 20.2.1997., 28. lpp.

▼B

2. No 22. panta 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis uzskata, ka visas šajā direktīvā, ieskaitot II pielikumu, paredzētās pamatprasības ir izpildītas, ja iepakojums atbilst:

- a) atbilstīgiem saskaņotiem standartiem, kuru atsauces numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis publicē to valsts standartu atsauces numurus, kuros transponēti šie saskaņotie standarti;
- b) attiecīgajiem valsts standartiem, kas minēti 3. punktā, ciktāl jomās, uz ko attiecas šādi standarti, nav saskaņoto standartu.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai to valsts standartu tekstus, kā paredzēts 2. punkta b) apakšpunktā, kurus tās uzskata par atbilstīgiem šajā pantā paredzētajām prasībām. Komisija šādus tekstus tālāk nosūta pārējām dalībvalstīm.

Dalībvalstis publicē šo standartu atsauces. Komisija nodrošina, ka tās publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 2. punktā minētie standarti pilnīgi neatbilst visām pamatprasībām, kas paredzētas 1. punktā, attiecīgā dalībvalsts vai Komisija, sniedzot atbilstīgus paskaidrojumus, šo jautājumu nodod Komitejai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK. Komiteja nekavējoties sniedz atzinumu.

Atkarībā no Komitejas atzinuma Komisija informē dalībvalstis par to, vai jāatsauc minēto standartu publikācijas, kas minētas 2. un 3. punktā.

▼M7

5. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim apsver iespēju pastiprināt pamatprasības, lai *inter alia* uzlabotu atkārtotas izmantošanas un kvalitatīvas pārstrādes veicināšanas sistēmu, kā arī stiprinātu šādu pamatprasību izpildi. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.

▼B*10. pants***Standartizācija**

Komisija pēc iespējas sekmē Eiropas standartu izstrādi attiecībā uz pamatprasībām, kas paredzētas II pielikumā.

Komisija veicina Eiropas standartu izstrādi, jo īpaši attiecībā uz

— iepakojuma aprites cikla analīzes kritērijiem un metodoloģiju,

— smago metālu un citu bīstamu vielu iepakojumā noteikšanas un mērīšanas metodēm, kā arī to nokļūšanu apkārtējā vidē no iepakojuma vai izlietotā iepakojuma,

▼B

- kritērijiem attiecībā uz minimālo pārstrādātā iepakojuma materiāla saturu atbilstīgos iepakojuma veidos,
- pārstrādes metožu kritērijiem,
- kompostēšanas metožu un saražotā komposta kritērijiem,
- iepakojuma marķēšanas kritērijiem.

*11. pants***Smago metālu koncentrācijas līmeņi iepakojumā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kopējais svina, kadmija, dzīvsudraba un hroma koncentrāciju līmenis iepakojumā vai tā komponentos nepārsniedz šādus līmeņus:

- 2 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 600 ppm no svara,
- 3 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 250 ppm no svara,
- 5 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 100 ppm no svara.

2. Panta 1. punktā paredzētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz iepakojumu, kas pilnībā izgatavots no svina kristālstikla, kā paredzēts Direktīvā 69/493/EEK ⁽¹⁾.

▼M7

3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot nosacījumus, kuriem iestājoties, šā panta 1. punktā minētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādātiem materiāliem un uz produktu apriti kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros, kā arī nosakot iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas šā panta 1. punkta trešā ievilkuma prasība.

▼B*12. pants***▼M7****Informācijas sistēmas un ziņošana****▼B**

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek veidotas saskaņotas iepakojuma un izlietotā iepakojuma datu bāzes, ja tās vēl nav izveidotas, lai dotu iespēju Komisijai un dalībvalstīm uzraudzīt, kā tiek īstenoti šajā direktīvā paredzētie mērķi.

▼M7

2. Šā panta 1. punktā minētajās datubāzēs iekļauj datus no III pielikuma un sniedz konkrētu informāciju par iepakojuma un izlietotā iepakojuma plūsmu apjomu, raksturlielumiem un dinamiku atsevišķu dalībvalstu līmenī, tostarp informāciju par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksicitāti vai bīstamību.

⁽¹⁾ OV L 326, 29.12.1969., 36. lpp.

▼ **M7**

3.a Dalībvalstis Komisijai par katru kalendāro gadu paziņo datus par 6. panta 1. punkta a)–i) apakšpunkta īstenošanu un datus par atkārtoti lietojamu iepakojumu.

Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi, pamatojoties uz III pielikumu un saskaņā ar šā panta 3.d punktu.

Pirmais pārskata periods par 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem un datiem par atkārtoti lietojamu iepakojumu sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tā īstenošanas akta pieņemšanas, ar ko nosaka paziņošanas formātu saskaņā ar šā panta 3.d punktu, un ietver datus par minēto pārskata periodu.

3.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 6.a panta 3. un 8. punktu, tostarp attiecīgā gadījumā detalizētu informāciju par vidējiem zuduma rādītājiem.

3.c Komisija caurskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs caurskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc tam, kad dalībvalstis pirmoreiz paziņojušas datus, un turpmāk reizi četros gados.

3.d Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu datu paziņošanai saskaņā ar šā panta 3.a punktu. Ziņošanai par šīs direktīvas 6. panta 1. punkta a)–e) apakšpunkta īstenošanu dalībvalstis izmanto formātu, kas noteikts Komisijas Lēmumā 2005/270/EK ⁽¹⁾. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs direktīvas 21. panta 2. punktā.

▼ **B**

4. Dalībvalstis ņem vērā mazu un vidēju uzņēmumu īpašās problēmas saistībā ar šādu sīku datu iesniegšanu.

▼ **M7**▼ **B**

6. Dalībvalstis pieprasa visiem iesaistītajiem uzņēmējiem sniegt kompetentajām iestādēm ticamus datus par attiecīgajām nozarēm, kā prasīts šajā pantā.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2005/270/EK (2005. gada 22. marts), ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 86, 5.4.2005., 6. lpp.).

▼B*13. pants***Iepakojuma lietotājiem paredzētā informācija**

Divu gadu laikā no 22. pantā 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis paredz pasākumus, lai nodrošinātu, ka iepakojuma lietotājiem un jo īpaši patērētājiem ir pieejama informācija par

- tiem pieejamajām nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmām,
- viņu lomu, veicinot iepakojuma un izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu, reģenerāciju un pārstrādi,
- tirgū esošā iepakojuma marķējuma nozīmi,
- atbilstīgiem iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas plānu elementiem, kas minēti 14. pantā.

▼M2

Dalībvalstis veicina arī patērētāju informēšanas un izglītošanas kampaņas.

▼B*14. pants***Apsaimniekošanas plāni**

Sakarā ar šajā direktīvā paredzētajiem mērķiem un pasākumiem dalībvalstis iekļauj Direktīvas 75/442/EEK 17. pantā paredzētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos īpašu nodaļu attiecībā uz iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu, ietverot tajā 4. un 5. pantā paredzētos pasākumus.

*15. pants***Ekonomiskie līdzekļi**

Rīkojoties saskaņā ar atbilstīgajiem Līguma noteikumiem, Padome paredz ekonomiskus līdzekļus, lai veicinātu šajā direktīvā paredzēto mērķu izpildi. Ja šādi pasākumi nav paredzēti, dalībvalstis var saskaņā ar Kopienas vides politikas pamatprincipiem, *inter alia*, saskaņā ar “piesārņotājs maksā” principu, kā arī atbilstīgi no Līguma izrietošajiem principiem, paredzēt pasākumus, lai īstenotu minētos mērķus.

*16. pants***Paziņojums**

1. Neskarot Direktīvu 83/189/EEK, pirms paredz šādus pasākumus, dalībvalstis iepazīstina Komisiju ar to pasākumu projektiem, ko tās paredzējušas pieņemt saskaņā ar šo direktīvu, izņemot finansiālus pasākumus, bet ietverot tehniskas specifiskācijas, kas ir saistītas ar finansiāliem pasākumiem, kuri mudina ievērot minētās tehniskās specifiskācijas, lai ļautu pārbaudīt pasākumus saistībā ar pašreizējiem noteikumiem, katrā gadījumā, ievērojot iepriekšminētajā direktīvā paredzēto kārtību.

▼B

2. Ja ierosinātais pasākums ir arī tehnisks Direktīvas 83/189/EEK nozīmē, attiecīgā dalībvalsts var norādīt, veicot paziņošanas procedūras saskaņā ar šo direktīvu, ka paziņojums ir spēkā arī attiecībā uz Direktīvu 83/189/EEK.

▼M7**▼B***18. pants***Neierobežotas tirgū laišanas iespējas**

Dalībvalstis nedrīkst kavēt šīs direktīvas prasībām atbilstoša iepakojuma laišanu tirgū to teritorijā.

▼M7*19. pants***Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai**

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai identifikācijas sistēmu, kas minēta 8. panta 2. punktā un 10. panta otrās daļas sestajā ievilkumā, pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai grozītu I pielikumā iekļauto iepakojuma definīciju paskaidrojošos piemērus.

*20. pants***Īpaši pasākumi**

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, ja tas vajadzīgs, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t. i., apmēram 0,1 svara %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusa iepakojumu.

▼M6*20.a pants***Ziņošana par plastmasas iepirkumu maisiņiem**

1. Komisija līdz 2021. gada 27. novembrim sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 4. panta 1.a punktā paredzēto pasākumu efektivitāti Savienības līmenī saistībā ar piegriešanas apkarošanu, patērētāju attieksmes maiņu un atkritumu rašanās novēršanas veicināšanu. Ja novērtējums liecina, ka pieņemtie pasākumi nav efektīvi, Komisija izskata citus iespējamus veidus, kā panākt vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanu, tostarp nosakot reālus un sasniedzamus mērķus Savienības līmenī, un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

▼ **M6**

2. Komisija līdz 2017. gada 27. maijam sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā izpētīta oksenoārdāmās plastmasas iepirkumu maisiņu izmantošanas ietekme uz vidi, un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

3. Komisija līdz 2017. gada 27. maijam novērtē, kāda aprites cikla ietekme ir dažādām iespējām samazināt ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu, un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

▼ **M7***21. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾ nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

*21.a pants***Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlija Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

▼M7

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼B*22. pants***Ieviešana valsts likumdošanā**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1996. gada 30. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

3. Turklāt dalībvalstis dara zināmus Komisijai normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼M6

3.a Ar noteikumu, ka ir sasniegti 4. pantā un 6. pantā izklāstītie mērķi, dalībvalstis var transponēt 4. panta 1.a punkta un 7. panta noteikumus, vienojoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm un tautsaimniecības nozarēm.

▼M2

Tādi nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) nolīgumi ir izpildāmi;
- b) nolīgumos precizē konkrētus mērķus un to izpildes termiņus;
- c) nolīgumus publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;
- d) sasniegtos rezultātus regulāri uzrauga, par tiem ziņo kompetentajām iestādēm un Komisijai, un tos dara zināmus atklātībai saskaņā ar nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem;
- e) kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar attiecīgo nolīgumu sasniegto rezultātu izvērtējumu;
- f) nolīgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

▼B

4. Prasības attiecībā uz iepakojuma ražošanu nekādā gadījumā neattiecas uz iepakojumu, ko izmantoja attiecīgajam ražojumam pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā.

5. Ne ilgāk kā piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstis atļauj laist tirgū iepakojumu, kas ražots pirms minētās dienas un kas atbilst valsts normatīvajos aktos paredzētajām prasībām.

23. pants

Ar šo no 22. panta 1. punktā paredzētās dienas atceļ Direktīvu 85/339/EEK.

24. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

25. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼ **M5***I PIELIKUMS***PASKAIDROJOŠI PIEMĒRI DIREKTĪVAS 3. PANTA 1. PUNKTĀ
MINĒTAJIEM KRITĒRIJIEM****Kritērija i) paskaidrojošie piemēri***Iepakojums*

Saldumu kārbas

CD kārbīņu iesaiņojuma plēve

Pasta sūtījumu maisiņi katalogiem un žurnāliem (kopā ar žurnālu)

Kūku formiņas, kas tiek pārdotas kopā ar kūku

Ar lokanu materiālu (piemēram, plastikāta plēvi, alumīniju vai papīru) aptīti rullīši, caurulītes un cilindri, izņemot rullīšus, caurulītes un cilindrus, kas veidoti kā daļa no ražošanas iekārtas un kurus neizmanto, lai ražojumu iepakotu kā tirdzniecības vienību

Puķu podi, kas paredzēti izmantošanai tikai augu pārdošanas un transportēšanas laikā, bet kuros augi nepaliek visā veģetācijas laikā

Stikla pudelītes injekciju šķīdumiem

CD statņi (kas tiek pārdoti kopā ar CD un nav paredzēti CD glabāšanai)

Drēbju pakaramie (kas tiek pārdoti kopā ar apģērbu)

Sērkokociņu kastītes

Sterilās barjersistēmas (produkta sterilitātes saglabāšanai vajadzīgie maisiņi, paliktņi un materiāli)

Dzērienu automātu kapsulas (piemēram, kafijas, kakao, piena), kas pēc izlietošanas paliek tukšas

Uzpildāmi tērauda baloni dažādu veidu gāzei, izņemot ugunsdzēsšanas aparātus

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Puķu podi, kuros augi paliek visā veģetācijas laikā

Darbarīku kastes

Tējas maisiņi

Siera vaska apvalki

Desu apvalki

Drēbju pakaramie (kas tiek pārdoti atsevišķi)

Kafijas kapsulas dzērienu automātiem, kafijas iepakojuma maisiņi no folijas un kafijas spilventiņi no filtrpapīra, kas tiek izmesti kopā ar izlietoto kafijas produktu

Printeru kasetnes

CD, DVD un video kārbīņas (kas tiek pārdotas kopā ar CD, DVD vai video)

CD statņi (kas tiek pārdoti tukši un ir paredzēti CD glabāšanai)

Šķīstoši maisi mazgāšanas līdzekļiem

Kapu gaismekļi (sveču trauciņi)

Mehāniskās dzirnaviņas (kombinācijā ar uzpildāmu trauku, piemēram, uzpildāmas piparu dzirnaviņas)

▼ **M5****Kritērija ii) paskaidrojošie piemēri**

Iepakojums, kas izstrādāts un paredzēts piepildīšanai tirdzniecības vietā

Papīra vai plastmasas iepirkumu maisiņi

Vienreizlietojamie šķīvji un tases

Iesaiņojamā plēve

Sviestmaižu maisiņi

Alumīnija folija

Plastmasas folija tīrajām drēbēm, kas paredzēta izmantošanai veļas mazgātavās

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Maisāmais kociņš

Vienreizlietojamie galda piederumi

Iesaiņojamais papīrs (kas tiek pārdots atsevišķi)

Papīra formiņas cepšanai (kas tiek pārdotas tukšas)

Kūku formiņas, kas tiek pārdotas atsevišķi

Kritērija iii) paskaidrojošie piemēri

Iepakojums

Etiketes, ko piekar vai piestiprina tieši produktam

Iepakojuma daļas

Skropstu tušas birstīte, kas ir daļa no iepakojuma vāciņa

Lipīgās etiketes, kas piestiprinātas citam iepakojumam

Skaviņas

Plastmasas uzmavas

Dozators, kas ir daļa no mazgāšanas līdzekļu iepakojuma vāciņa

Mehāniskās dzirnaviņas (kombinācijā ar atkārtoti neuzpildāmu trauku, kas piepildīts ar produktu, piemēram, ar pipariem piepildītas piparu dzirnaviņas)

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Radiofrekvences identifikācijas (RFID) birkas.

▼B*II PIELIKUMS***PAMATPRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IEPAKOJUMA SASTĀVU UN
ATKĀRTOTAS LIETOŠANAS, REĢENERĀCIJAS UN PĀRSTRĀDES
IESPĒJĀM****1. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma ražošanu un sastāvu**

- Iepakojums ir ražots tā, lai iepakojuma tilpums un masa nebūtu lielāka, kā vajadzīgs iesaiņotā produkta drošuma un higiēnas prasību ievērošanai, un apmierinoša attiecībā uz ražojumu un patērētājiem.

▼M7

- Iepakojumu projektē, ražo un realizē tā, lai tas būtu atkārtoti lietojams vai reģenerējams, tostarp pārstrādājams, atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, un lai maksimāli samazinātu tā ietekmi uz vidi, kad izlietoto iepakojumu vai izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas darbību rezultātā radušos atkritumus apglabā.

▼B

- Iepakojumu ražo tā, lai pēc iespējas samazinātu kaitīgu un citu bīstamu vielu vai materiālu izmantošanu iepakojuma materiāliem vai sastāvdaļām saistībā ar minēto vielu klātbūtni emisijās, pelnos vai infiltrātā, iepakojumu vai izlietoto iepakojumu apsaimniekošanas darbību atliekas sadedzinot vai novietojot izgāztuvēs.

2. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma atkārtotas lietošanas iespējām

Vienlaikus jāievēro šādas prasības:

- iepakojuma fizikālās īpašības un raksturlielumi normālos paredzamos lietošanas apstākļos nodrošina tā vairākkārtēju apriti,
- iespējas pārstrādāt lietoto iepakojumu, lai ievērotu strādājošo veselības aizsardzības un darba drošības prasības,
- atbilst reģenerējamam iepakojumam noteiktajām prasībām gadījumos, kad tas vairs nav atkārtoti izmantojams un kļūst par atkritumiem.

3. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma reģenerācijas iespējām**a) Iepakojums ir reģenerējams, pārstrādājot tā materiālu.**

Iepakojumam jābūt izgatavotam tā, lai būtu iespējams pārstrādāt noteiktu procentuālo daļu (pēc svara) no materiāla, ko izmanto tādas produkcijas ražošanai, kas atbilst pašreizējiem Kopienas standartiem. Atkarībā no materiāla, no kura izgatavots iepakojums, šis procentuālais daļas lielums var atšķirties.

b) Iepakojums ir reģenerējams, iegūstot enerģiju.

Izlietotajam iepakojumam, ko pārstrādā, lai iegūtu enerģiju, ir jābūt vismaz minimālajai siltumietilpībai, lai optimizētu enerģijas ieguves procesu.

▼M7**c) Iepakojums ir reģenerējams, to kompostējot.**

Izlietotais iepakojums, ko apstrādā, lai kompostētu, ir pietiekami bioloģiski noārdāms, lai tas netraucē dalīto savākšanu un kompostēšanas procesu vai darbību, kur to izmanto.

▼ M7d) *Bioloģiski noārdāms iepakojums.*

Bioloģiski noārdāms izlietotais iepakojums ir tāds, kas fizikāli, ķīmiski, termiski vai bioloģiski sadalās tā, ka iegūtā gatavā komposta lielākā daļa sadalās, veidojot oglekļa dioksīdu, biomasu un ūdeni. Oksonoārdāmas plastmasas iepakojumu neuzskata par bioloģiski noārdāmu.

▼B*III PIELIKUMS***DATI, KAS DALĪBVALSTĪM JĀIEKĻAUJ IEPAKOJUMA UN
IZLIETOTĀ IEPAKOJUMA DATUBĀZĒS (SASKAŅĀ AR 1. LĪDZ 4.
TABULU)**

1. Par primāro (tirdzniecības), sekundāro (grupas) un terciāro (transporta) iepakoju
kojumu
 - a) valstī patērētā iepakoju daudzums pa iepakoju materiālu veidiem (saražots + importēts - eksportēts) (1. tabula);
 - b) atkārtoti lietotais daudzums (2. tabula).
2. Par mājsaimniecības un ne mājsaimniecības izlietoto iepakoju:
 - a) valstī reģenerētā un apglabātā izlietotā iepakoju daudzums pa materiālu veidiem (saražots + importēts - eksportēts) (3. tabula);
 - b) valstī pārstrādātais un reģenerētais daudzums pa materiālu veidiem (4. tabula).

▼ B

1. TABULA

Valsts teritorijā patērētā primārā, sekundārā un terciārā iepakojuma daudzums

	Radušos atkritumu daudzums tonnās	– Eksportētais daudzums tonnās	+ Importētais daudzums tonnās	= Kopējais daudzums
Stikls				
Plastmasa				
Papīrs un kartons (ieskaitot kompozītu)				
▼ <u>M7</u>				
Melnais metāls				
Alumīnijs				
▼ <u>B</u>				
Koks				
Citi				
Kopā				

▼ B

2. TABULA

Valsts teritorijā atkārtoti lietotā primārā, sekundārā un terciārā iepakojuma daudzums

	► <u>M7</u> Pirmoreiz tirgū laistā iepakojuma daudzums tonnās ◀	► <u>M7</u> Atkārtoti lietojams iepakojums ◀		► <u>M7</u> Atkārtoti lietojams tirdzniecības iepakojums ◀	
		Daudzums tonnās	Procentuālā daļa	► <u>M7</u> Daudzums tonnās ◀	► <u>M7</u> Procentuālā daļa ◀
Stikls					
Plastmasa					
Papīrs un kartons (ieskaitot kompozītu)					
▼ <u>M7</u>					
Melnais metāls					
Alumīnijs					
▼ <u>B</u>					
Koks					
Citi					
Kopā					

▼ B

3. TABULA

Valsts teritorijā reģenerētā un apglabātā izlietotā iepakojuma daudzums

	Radušos atkritumu daudzums tonnās	– Eksportēto atkritumu daudzums tonnās	+ Importēto atkritumu daudzums tonnās	= kopējais daudzums
Mājsaimniecību atkritumi				
Stikla tara				
Plastmasas iepakojums				
Papīra un kartona iepakojums				
Kombinēts kartona iepakojums				
▼ <u>M7</u>				
Melnā metāla tara				
Alumīnija tara				
▼ <u>B</u>				
Koka tara				
Kopējais mājsaimniecību izlietotā iepakojuma daudzums				
Atkritumi, kas nav mājsaimniecības atkritumi				
Stikla tara				
Plastmasas iepakojums				
Papīra un kartona iepakojums				
Kombinēts kartona iepakojums				
▼ <u>M7</u>				
Melnā metāla tara				
Alumīnija tara				
▼ <u>B</u>				
Koka tara				
Kopējais to atkritumu daudzums, kas nav mājsaimniecību izlietotie iepakojumi				

▼ **B**

4. TABULA

Valsts teritorijā pārstrādātā vai reģenerētā izmantotā iepakojuma daudzums

	Kopējais reģenerētais un apglabātais daudzums tonnās	Pārstrādātais daudzums		Reģenerētais daudzums	
		Daudzums tonnās	Procentuālā daļa	Daudzums tonnās	Procentuālā daļa
Mājsaimniecību atkritumi					
Stikla tara					
Plastmasas iepakojums					
Papīra un kartona iekpakojums					
Kombinēts kartona iekpakojums					
▼ M7					
Melnā metāla tara					
Alumīnija tara					
▼ B					
Koka tara					
Kopējais mājsaimniecību izlietotā iepakojuma daudzums					
Atkritumi, kas nav mājsaimniecību atkritumi					
Stikla tara					
Plastmasas iepakojums					
Papīra un kartona iekpakojums					
Kombinēts kartona iekpakojums					
▼ M7					
Melnā metāla tara					
Alumīnija tara					
▼ B					
Koka tara					
Kopējais to atkritumu daudzums, kas nav mājsaimniecību izlietotie iepakojumi					

▼ **M7***IV PIELIKUMS***ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 6. PANTA 1.A PUNKTA D) APAKŠPUNKTU**

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 1.a punkta d) apakšpunktu, iekļauj:

1. novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;
2. novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu;
3. iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
4. pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs direktīvas 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
5. grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
6. informācija par atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā";
7. pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus.